

Novi akordi. Ta po svoji zunanjsčini elegantni in po svoji vsebini tako bogati in odlični zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo, katerega urednik je gospod dr. Gojmir Krek, nastopi svoje tretje leto. Vsebina II. letnika je bila kaj raznovrstna. Prinesel je 12 skladb za dvoročno igro na klavirju, 11 skladb za en glas in klavir, 1 skladbo za en glas, gosli in harmonij ali klavir, 1 skladbo za gosli in klavir, 3 skladbe za orgle, oziroma harmonij, 2 skladbi za čveterospev, 6 skladb za mešan zbor a capella, 1 skladbo za mešan zbor in orgle, 4 glasbe za moški zbor in 1 skladbo za tri ženske glasove in klavir. Sodelovalo je pri listu v tem letniku 18 skladateljev. Veliko število priznanih glasbenikov, ki sodelujejo pri listu, je porok za to, da bode i vprihodnje izvrstno uspeval. Vsekakor zasluži to podjetje, da ga vsestransko podpira naše izobraženo občinstvo. Naročnina za celo leto znaša 8 K, za pol leta 4 K 50 h. Naročnino sprejema založništvo L. Schwentner, Ljubljana, Dvorni trg št. 3.

»Planinke«, pesmi za sopran, alt, tenor in bas. Uglasbil Janez Laharnar, organist. Opus 10. Cena 1 K 20 h. V Ljubljani. Založil skladatelj. Tisk J. Blaznikovih naslednikov 1903. Te skladbe, o katerih izpregovorimo prihodnjič kaj več, se dobivajo pri skladatelju Jan. Laharnarju na Št. Viški gori (pošta Slap ob Idriji) po gori navedeni ceni.

Koncert »Pevskega in glasbenega društva v Gorici«. Po zaslugi gospoda dr. Henrika Tume se je ustanovilo l. 1900. v Gorici »Pevsko in glasbeno društvo«, ki stremi za istim smotrom kakor »Glasbena Matica« v Ljubljani. Že leta 1901. se je začela pevska in glasbena šola za violino, klavir in petje ter sta se konstituirala moški in ženski zbor. Jeseni l. 1902. pa se je posrečilo društvu pridobiti izbornega glasbenika gosp. Josipa Michla, enega najboljših gojencev praškega konservatorija in posebej dr. Dvořaka. Pod njegovim vodstvom je priredilo društvo prvi koncert dne 8. decembra 1902, drugega pa dne 16. maja t. l. Bogati spored zadnjega koncerta, pri katerem so se izvajale skladbe raznih slovanskih glasbenikov — med drugim se je pela ena Puškinova pesem v originalu — je že sam na sebi dokaz za to, da ima društvo visok cilj pred očmi, a izvajanje samo je pokazalo, da mu je tudi resno na tem, doseči ga.

Nastopila je pri tem koncertu kot gost absolventka praškega konservatorija, gospodična Jaromila Gerbičeva iz Ljubljane, ki je dala s svojo umetnostjo koncertu sijajno lice. Gospodična Gerbičeva je ena onih umetnic, ki sicer ne razpolagajo z velikim glasovnim organom, ki pa že po nekoliko taktih vsilijo občudovanje in priznanje tudi najstrožjim poznavalcem glasbene umetnosti. Kdor more dati svojemu glasu toliko nežnosti, poezije in umirajoče boli, kakor je storila omenjena gospodična, izvajajoča arijo Mařenke iz opere »Prodana nevesta«, kdor tako krasno in brez vseh motečih odlomkov modeluje iz fortissima v pianissimo, sme z vso pravico reči, da je spoznal in obvladal pravo umetnost. V treh pesmih, ki so sledile tej ariji, je dokazala umetnica v polni meri vsestranost svojega umetniškega talenta. Pesem K. Hoffmeistera »Jak to pad' na siné moře« je bila polna ciganskega ognja in žara, pesem F. Gerbiča »Kakor diš na polju mladem«, polna sveže poezije in nežnega sklada, a razkošna Neb-

dalova pesem »Oči« sta učinkovali na občinstvo tako, da je bila umetnica prisiljena zapeti še eno pesem istega komponista: »Dudak«.

Gospod Michl je nastopil s fagotom v Weberjevi skladbi »Koncert za fagot, a) Adagio, b) Allegro«. Izvežbal si je bil spremljevanje za orkester sam ter žel zaslužen pohvalo. Izkazal se je redkega mojstra na fagotu in je izvel naporne točke tako, da mu je v čast kot učitelju in mojstru.

Tudi moški in mešani zbor sta se odlikovala ter vzbudila najlepše nade za prihodnost. »Pevsko in glasbeno društvo« si je zagotovilo s tem koncertom priznanje kot glasbeni zavod, ki je v narodnem oziru prevelike važnosti in zasluži pozornost gotovo vsega slovenskega naroda. —a.

Splošni pregled

† Simon Rutar. Dne 3. maja zvečer je preminil na tragičen način profesor Simon Rutar. Vnela se je na njem obleka in umrl je vsled groznih opeklin.

Profesor Rutar je bil rojen v Krnu na Tolminskem in je učakal svoje 52. leto. Bil je po dovršenih študijah suplent v Gorici, potem je služil več let kot profesor v Dalmaciji in sicer v Kotoru in Spletu, a leta 1881. je prišel v Ljubljano, kjer je bil najprej profesor na realki, od l. 1890. pa na II. gimnaziji.

Simon Rutar je bil vsestransko delaven mož. Med našimi najpopularnejšimi in najznamenitejšimi znanstveniki in zgodovinarji zavzemlje on častno mesto. Bil je tudi sotrudnik »Ljubljanskega Zvona«. Zlasti v starejših letnikih našega lista srečujemo često njegovo ime. Oglašal se je k najraznovrstnejšim vprašanjem in povsod se je pokazal izredno bistroumnega veščaka. Tudi zdaj še, ko je bil že bolehen, mu je bil »Ljubljanski Zvon« pri srcu in ni dolgo, kar nam je obetal svojo pomoč. — Žal, da nam te obljube ne izpolni nikdar!

Večja samostojna dela njegova so: Zgodovina Tolminskega, Domoznanstvo, Slovenska zemlja (Goriška in Gradiščanska, Trst in Istra), Zemljepis za srednje šole itd. V »Izvestjih Muzejskega društva« je objavil med drugim slovensko arheološko terminologijo. Rutar je bil tudi konservator centralne komisije za ohranitev umetnin in zgodovinskih spomenikov. Kot človek je bil Simon Rutar v pravem pomenu besede blag in plemenit značaj. Narod, katerega sin je bil, je ljubil vse svoje življenje s plamenčo dušo.

Trpka mu je bila usoda! Malo mu je nudilo življenje veselega. Nosil je tiho svojo srčno bol s seboj, a končno je umrl, kakor poje o njem v uvodni pesmi denšnjega lista njegov slavljeni rojak, »kot mučenik«! — Bodi vrlému možu blag spomin!

† Dr. Robert Bežek. Dne 17. maja ob 3. uri zjutraj je umrl po daljšem bolehanju c. kr. notar dr. Robert Bežek. Rajnik se je že v svojih gimnazijskih letih intenzivno bavil s proučevanjem raznih slovstev. A tudi godba ga je izredno zanimala. Bil je fin estetik in temeljit kritik in nič manj dober jurist. Njegove glediške ocene, ki jih je pisal svoj čas v »Laibacher Zeitung« in še v letošnji glediški sezoni v »Slov. Narod«, so vzbujale pozornost. Bodi mu zemljica lahka!